

de over Forslaget indhentede Betænkninger fra Sø- og Handelsretten her i Staden og Grossererforeningen, og af hvilke den væsentligste er den, at Kassebogen er bleven udførdet fra Dagbogen som en selvstændig Bog, som en Sammenligning med den svenske Lov vil vise, ikke ere af principiel Natur, men væsentlig kun Tydeliggjørelser og Suppleringer.

Hvad angaar Omraadet for Forslagets Bestemmelser, maatte det for det første betragtes som en Selvfølge, at den ifølge Forsl. ordn. 1 Juni 1832 stedfindende Begrænsning af Bogføringspligten til Kjøbstæderne maatte bortfalde, jfr. ogsaa Konkurslovens § 148, som med Hensyn til den der hjemlede specielle Bogføringspligt ikke har optaget nogen saadan Indskrænkning. Søvrigt maatte det ved Fastsettelsen af den ny Lovs Omraade ligge nær at søge at komme i saa nær Overensstemmelse som muligt med det Udkast til Lov om Handelsregistre, Firma og Procura, som for nyligt er blevet udarbejdet af de dertil for Danmark, Norge og Sverrig nedsatte tre Kommissioner. Som det findes bemærket i den Betænkning, hvorved de nævnte Kommissioner have ledsaget det af dem udarbejdede Udkast, vil Kredsen af de Personer, hvem der skal paahvile Pligt til at føre Handelsbøger, naturligt falde sammen med Kredsen af dem, hvem det gøres til Pligt at anmelde Firma, og hvem der anvises en særlig Stilling i konkursretlig Henseende. De særlige Regler, der gives saavel i den ene som i den anden Henseende, have alle til deres naturlige Forudsætning, at der er Tale om en Art af Virksomhed, der i alt Fald i det overveiende Antal af Tilfælde har en egentlig handelsmæssig Karakter, og ved hvis Drift der navnlig kan blive Spørgsmaal om en mere omfattende Brug af Kredit. Ligesom derfor disse Ting i fremmede Handelslovgivninger gennemgaaende følges ad, saaledes er dette ogsaa i det væsentlige Tilfældet efter vor nu gjældende Lovgivning, om end den stykkevisse Maade, hvorpaa denne er bleven til, har medført, at Omraaderne for de heromhandlede forskjellige Bestemmelser ikke ganske ere komne til at dække hinanden. Med Hensyn til Begrundelsen af den Maade, hvorpaa Bogføringspligten med det her angivne Synspunkt for Die nærmere er afgrænset i nærværende Forsl. § 1, Litra a, jfr. Paragrafens sidste Stykke, kan man i det hele indskrænke sig til at gjengive, hvad der i ovennævnte Kommissions Betænkning findes anført med Hensyn til den tilsvarende Bestemmelse i det af Samme udarbejdede Udkast. Som det der bemærkes, maa det foranførte Synspunkt for det første føre til fra Lovens Omraade at udelukke

saadanne Haandværkere, som udelukkende arbeide efter Bestilling eller sælge af dem selv forarbejdede Varer, altsaa slet ikke ere Handlende. Ligeledes vil det formentlig befindes at stemme med hint Synspunkt, naar man har indskrænket Bogføringspligten til den Art af Handel, der til sin Udvørelse kræver Borgerskab eller Næringsbevis paa Handel. I Kraft af denne Begrænsning ville Lovens Bestemmelser blive uden Anvendelse paa saadan Handel, som (1) er fri Næring, eller (2) drives i Genhold til Borgerkab eller Næringsbevis paa anden Næring, navnlig Haandværk (Næringslov 29de Decbr. 1857 § 23), eller (3) i Genhold til saakaldet Bevilling (Næringslov 1857 §§ 51 og 57). Særligt har det i Kraft af det ovenangivne Synspunkt været nødvendigt at udelukke Brændevins-handel (Næringslov 1857 § 48 samt § 56 sammenholdt med Lov om udvidet Næringsfrihed i Kjøbenhavns Omegn af 23de Februar 1866 § 2) samt Høkerhandel og Handel, der drives i Genhold til de i Næringslovens §§ 49, 50 og 52, jfr. den nyansførte Lov af 23de Februar 1866 § 2, samt § 57 omhandlede Arter af Borgerkab eller Næringsbevis. Efter den Form, Bestemmelserne om Lovens Anvendelse paa Handel have faaet, har det været overflødig at sige, at de finde Anvendelse, ikke blot, naar Vedkommende driver Handelen i eget Navn og for egen Regning, men ogsaa naar han vel driver den i eget Navn, men for fremmed Regning (Kommissionshandel). Efter det i Konkursloven givne Exempel og i Hovedsagen ogsaa i Overensstemmelse med, hvad der gælder efter Forsl. ordn. 1 Juni 1832, er fremdeles med den under Lovens Omraade faldende Handelsdrift ligestillet Begjærligheds- og Bankforretninger samt Expedition og Assuranceforretninger, de sidste paa Grund af de Interesser, hvorom der handles, uden Forskiel, om de drives af Vedkommende for egen eller fremmed Regning, i eget Navn eller som Agentur. At dog ikke gjensidige Forsikringselskaber ville rammes af Lovens Forskrifter, følger af, at Bogføringspligten er betinget af, at den paagjældende Virksomhed drives som Erhverv.

Naar man i § 1 Litra a, b og c har optaget som bogføringspligtige dem, der drive Skibsrederi som Næringsbet, samt Apothekere, foreligger her en Afvigelse fra Firmalovsudkastet, hvis Bestemmelser ikke finde Anvendelse paa de nævnte Klasser af Næringsdrivende. At de nødvendigvis maa medtages i en Lov om nærværende Gjenstand, vil neppe møde nogen Tvivl, og følger for Skibsrederes Vedkommende ogsaa allerede af den Forbindelse, der er mellem Forpligtelsen til at føre Handelsbøger og